

vægges. Den tredje Hest blev casseret, fordi den var halt paa det høire Forbeen, og fordi den var Undermaaler, men den samme Hest var fra Krigsbestyrelsen leveret for 2 Marsken. Da Hesten kom tilbage igen, prøvede jeg tilligemed Forstanderen Hesten paa en Steenbro og kunde ikke opdage, at den lammede; den havde gaaet 34 Mil frem og tilbage, den største Tid paa Chaussee, og det skulde altsaa være besynderligt, om den skulde have lammet i Næstved, og ikke da den var kommen tilbage. Men denne Hestehistorie er endnu ikke forbi. Ifjor i October Maaned indgav Communalbestyrelsen til den høitærede Krigsminister et Andragende om at faae denne Hest casseret, fordi den var utrivelig, vrangvillig og aldeles ubrugelig til Kjørsel; vi troede naturligviis, at det maatte være en meget let Sag at faae en saadan Hest casseret, naar vi selv ønskede det, da som bekendt Krigsbestyrelsen kan forlange en saa god Hest indsat, som den selv ønsker, men ikke desto mindre blev det dog afflaaet, og det, uagtet dens Bestaafenhed lovmæssigt var attesteret af to i Kommunen bostedende Mænd, som havde haft Hestene paa Foder. Vi maatte altsaa beholde denne Hest, og iaar, da den kom til Næstved, blev den ogsaa ganske rigtig casseret. Men hvad var Følgen af, at den blev casseret iaar? Det var, at vi fik Ordre til diebliffeligt at skulle staae Interimsheste istedetfor de to Districts-Heste, saaledes at Communalbestyrelsen maatte give circa 40 til 50 Rbd. ud for enhver Hest i Exerceertiden; havde vi derimod faaet vor Hest casseret ifjor efter vor Indstilling, saa havde vi haft Tid til at anskaffe en anden Hest, som ikke var bleven casseret.

Jeg maa med Hensyn til Indkaldelsen i det Hele sige, at det er mig ganske besynderligt, at vi ikke førend den 27de Aug. fik at vide, at Hestene skulde møde den 2den Sept. Vel veed jeg, at lovmæssigt kunne Hestene indkaldes til enhver Tid, men jeg troer virkelig, at idetmindste Lovens Aand giver Ret til at troe, at der skulde være givet Barsel om trent 3 Uger iforveien; thi der staaer nemlig i Loven, at Hestene skulle opstales i 3 Uger paa tørt Foder, før end de a fleværes. Jeg

troer, at denne Bestemmelse er fastsat ligesaa vel i Communens Interesse, som i Krigsbestyrelsens; thi Enhver vil vistnok indrømme, at, naar man har Tid til at opstale en Hest paa tørt Foder i 3 Uger, inden den afgaaer, da er det meget lettere at faae den antaget, end naar den tages lige fra Græsset og marscherer. — Dette med Hensyn til Hestene i min Commune; men der er ogsaa et lignende Tilfælde i en Nabocommune, nemlig i Likhøj Sogn; der var en Districtshest, som mødte i Næstved og blev casseret og sendt tilbage. Kort efter blev der af Kommunen valgt en Mand, som er kjendt ogsaa her i Thinget, nemlig Kammerraad Rasmussen, som skulde reise ned til Næstved og stille Interimsheste; han seer da Hesten og siger: hvorledes er det muligt, at en saadan Hest kan blive casseret, den maa sendes derned igjen; man svarer ham: ja, men den vil atter blive casseret; men han siger: lad mig kun tage den med derned. Han kommer derned med Hesten 8 Dage efter at den var casseret, og den bliver antaget. Nu siger han, hvorledes mon det kan være, at denne Hest saa nylig er casseret; man svarer ham: ja, det er høist mærkværdigt, hvorledes den er kommet sig, siden den var her sidst. Ja, det er ganske rigtigt, siger Rasmussen, thi den er gaaet fra Næstved til Likhøj to Gange frem og tilbage, og den har gaaet for en Ploug i Mellemtiden, og det er jo Noget, som en Hest i Almindelighed kommer sig af. Imidlertid kunde jeg ikke fatte, hvor Krigsbestyrelsen vilde hen med at casserer disse Heste; det forekom mig besynderligt, at Krigsbestyrelsen vilde casserer dem, naar der ingen Grund var dertil. Men i Søndags for 8 Dage siden var jeg hjemme, og da kom der en constitueret Forstander for Sogneforstanderskabet til mig med en Meddelelse fra Krigsbestyrelsen igjennem Amtet, hvori jeg til min Forundring seer, at Krigsbestyrelsen vil afdrage for Sognet den normerede Godtgjørelse for disse Heste, paa Grund af at de ere blevene casserede. Det troer jeg virkelig, at jeg ikke alene paa min Communes Vegne, men ogsaa paa alle de øvriges, har Ret til at protestere imod, thi det er aldeles ulovmæssigt. I Loven er der fastsat en Mulct, naar Hestene ikke ere i